

ganste vist nu er i en anden Stilling, og indbragt af ham for at opløse det hele Grundlag, hvorpaa han selv har bragt Sagen, for nu at faae Fleertallet her i Thinget til at gaae ind paa Noget, som man efter den høieste Grad af Sandsynlighed ikke forrige Gang var gaaet ind paa. Jeg indrømmer tilfulde, at naar en Mand bliver Minister, kan han komme til at see Sagen anderledes, end da han var Lands- thingsmand og Amtmand i Veile; det forstaaer jeg tilfulde, og derfor den ærede Minister holder sig overbeviist om, at der kan rettes væsentligt paa hele denne Sag for at staffe en lettere Samfærdsel til billigere Kjøb, gjør han kun sin Pligt ved at komme frem dermed; men saa maa han komme frem med det Hele, han maa udløbere enhver Stump, som er holdt tilbage ved denne Leilighed; thi før er der ikke fremkommet et Grundlag, hvorpaa vi kunne staae. Man har indvendt imod os, at derfor vi ikke frygtede de gode Grunde, som ligge i de Meddelelser, der ere givne, saa vilde vi lade Sagen gaae til anden Behandling, men jeg svarer, at derfor den ærede Minister ikke frygter for, at der mangler gode Grunde for at føre Banen over Fredericia og Veile, saa udløberer han disse ligesaa godt som Resten. Lad de gode Grunde kæmpe sig igennem paa begge Sider, og lad saa Sagen bagefter ikke blive Gjenstand for et Forlig eller en Mægling, som vi ikke kunne holde, men lad den gaae igennem begge Thing; thi hellere ingen Bane end en Overenskomst, der ikke kan holdes. Skjøndt 800,000 Rd. ere Penge, saa er det dog Noget, man ikke saaledes bør tage i Betragtning, at man derfor skal bryde en Overenskomst mellem de tre Statsmagter. Jeg siger: Forsøg det! Ja, Forsøget er gjort, det kan ikke nægtes; man vil maaffee sige mig, at man kun vil bryde det ved en ny Lov; men man skal vel lægge Mærke til, at dette er en Indsigelse, der ikke har det Mindste at betyde, thi det er den samme Mand, der har foreslaaet Overenskomsten, som nu kommer frem og forsøger, om han ikke kan faae en større Skffe for sig. Hvor skulle vi ende og hvor skulle vi begynde, naar vi saalidet kunne stole paa det, der engang er bragt i Orden? Jeg kommer bestandig tilbage til at sige: Udløber det Hele, saa er der ingen Klage

mere. Et Medlem her i Salen (Klee) har gjort et Slags Mæglingsforslag, og jeg skal anerkjende alt det Fortjenstfulde, der ligger i at mægle under saadanne Omstændigheder; men jeg troer ikke, at dette Mæglingsforslag vil kunne føre til det Allermindste. Det ærede Medlem har igrigt beraabt sig paa sin Autoritet i Jernbanesager og har blandt Andet saa stærkt holdt sig til, at han altid har været imod Sidebaner; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at der er udgivet en Bog af en Autoritet, som det ærede Medlem neppe vil underkjende, og jeg vil bede de Herrer at læse, ikke den hele Bog, men kun et Udtog deraf, som findes i Rigsdagstidenden for ellefte Session Sp. 3489; man vil da komme til at see, at der dog kan skee Omfistninger i den ærede Rigsdagsmands Betragtning af Sidebaner. Det blev nemlig dengang foreslaaet at krydse Landet med tre Tverbaner, den nuværende Tverbane, en Jernbane fra, jeg troer, det var Snoghøi til Hjerding eller deromkring, og en sydlig jydsk Bane, hvilke Tverbaner han derpaa vilde forbinde til et Hele med en Bane, der gik paalangs i Retningen af Gudenaadalen og Vandrup, saaledes at der blev en Længdebane med sex Sidebaner. Jeg siger ikke, at det var forkasteligt; men jeg siger, at det er fremkommet fra en Autoritet, som jeg er overbeviist om, at det ærede Medlem ikke underkjender. Jeg har saaledes søgt at gjøre opmærksom paa, hvor vel retfærdigjorte de ere, som i dette Dieblik sige: Vi gaae slet ikke ind paa denne Lov, fordi vi betragte den som et Brud paa en Overenskomst, som den ærede Minister selv har bragt tilveie; vi gaae ikke ind paa den, medmindre han ogsaa bringer frem som Gjenstande for Undersøgelse og Afstemning de Punkter, som han under Mæglingen har bragt ind i Loven. Han vil have alle vore Holdpunkter ud af Loven, men han vil beholde sine egne, nemlig de af ham selv indbragte.

Jeg skal nu et Dieblik gaae ind paa Sagen i sig selv. Jeg troer, man vil indrømme mig, at Vendepunktet i denne Sag er Fredericia; men at bringe Centrum af Jernbanerne, Forbindelsen af de Jernbaner, som komme fra Derne, med dem, som komme paalangs igennem Thyland, ind i en Fæstning, det er, siger